

ling til Udskænkning af stærke Drikke kunde gives til Interessentskaber. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fremsætter dette Spørgsmaal, og jeg kunde være tilbøjelig til at rette dette Spørgsmaal til mig selv. Personlig sympatiserer jeg meget med disse Bestemmelser, men alle de Henvendelser, der kom til mig baade fra Afholdsfolk og fra Ikke-Afholdsfolk indeholdt Beklagelse over, at disse Bestemmelser vare indførte i Forslaget, og derfor forpligtede jeg mig ligefrem til at nævne det i Udvalget, og det har jeg ogsaa gjort. Jeg nævnede ogsaa ved første Behandling, at der var en Stemning imod disse Bestemmelser. Det er egentlig en mærkelig Maade, hvorpaa man har opnaaet fuldstændig Enstemmighed om dette i Udvalget, idet det ikke har været Genstand for nogen egentlig Drøftelse, det er, ligesom man fra alle Sider har været enig om, at denne Bestemmelse skulde ud af Loven, saa jeg kan ikke sige noget om, med hvilken Begrundelse den er udeladt.

Det ærede Medlem fra Københavns 13de Valgkreds (Meyer) har fremdraget nogle nye Synspunkter, som jeg ikke finder Anledning til at udtale mig om. Det er Forhold, som ikke have været drøftede i Udvalget, og jeg kan som Følge deraf ikke paa Udvalgets Vegne udtale mig om disse nye Synspunkter. Jeg beklager derimod, at det ærede Medlem ikke har fremdraget dem ved tidligere Lejligheder, saa at det kunde være drøftet i Udvalget.

Det ærede Medlem fra Vejle (L. Rasmussen) mente, at naar vi fik disse Bestemmelser her gennemførte og Kommunens Beboere stemte Spiritus'en ud af Kroerne, vilde det blive langt værre med Drikkeriet, end det er nu. Jeg tror, at det ærede Medlem ser noget forkert paa dette Forhold, det ærede Medlem maa erindre, at det, jeg sagde i Gaar, da jeg indledede her, var, at man er klar over, at Retten til at udskænke berusende Drikke ikke maa indskrænkes ud over den Trang, der virkelig er i Befolkningen til at have den Slags Beværtninger, og det mener man ogsaa at have sikret sig imod ved de Bestemmelser, der findes i Forslaget og Ændringsforslagene. Man gaar ud fra, at man har Sikkerhed for, at en tilstrækkelig stærk Folkestemning staaer bagved Kravet, naar Lovforslaget bliver gennemført i Overensstemmelse med Ændringsforslagene, og jeg tror ikke, der er nogen Fare i den Henseende.

Naar det ærede Medlem saa siger, at Afholdsfolk have ikke kunnet forhindre, at Kroerne paa Landet paa Trods af baade Loven og Bevillingen skænke for Byens og Sognets Folk, og naar de ikke have kunnet forhindre det, hvorledes skulde de saa kunne forhindre, at Drikkeriet bliver værre, naar de lukke Kroerne, kunne ærede Medlemmer maaske erindre, at jeg ved Finanslovens første Behandling rettede et Spørgsmaal til Justitsministeren desangaaende. Det er nemlig næsten umuligt at faa en Herredsfoged til at skride ind ved Overtrædelser af denne Art. Jeg forstod den højtærede Justitsminister saaledes, da han svarede paa mit Spørgsmaal, at han vilde udsende et Cirkulære desangaaende. Det tror jeg, han imidlertid ikke har gjort. (*Indenrigsministeren* [P. Munch]: Jo!). Naa, er det da et Forbud? (*Indenrigsministeren* [P. Munch]: Det er blevet indskærpet ved et Cirkulære, at Reglerne skulle overholdes!). I hvert Tilfælde tror jeg, at Politimestrene fremdeles staa paa samme Maade som hidtil. Maaske det er, fordi de afvente Resultatet af dette Lovforslags Behandling. Det kan være, at de ikke tage sig saa ivrigt af Sagen, fordi de først ville se, hvad Resultatet bliver af dette Lovgivningsarbejde. I hvert Tilfælde vil jeg sige, at har den højtærede Indenrigsminister Ret i, hvad jeg ikke betvivler, at Justitsministeren har udsendt et Paalæg til Politimestrene om at paase, at Kromændene overholde deres Bevillinger og ikke skænke ud over det, Bevillingen hjemler dem Ret til, tør jeg dristigt paastaa, at Politimestrene ikke have taget stort Hensyn til det, for jeg ved, at selv om der er indgivet Klager i denne Henseende, har man dog ikke kunnet faa Politimestrene til at tage sig af det.

Jørgen Jensen: Skønt jeg antager, at dette Tings ærede Medlemmer nok kunne forstaa, hvad der er Mindretallets egentlige Hensigt med ikke at kunne følge Fler-tallet i dets Ændringsforslag til § 31, men holde paa Lovforslagets oprindelige Tekst, og som Følge deraf heller ikke har kunnet gaa med til Ændringsforslagene Nr. 29, 30 og 31 til de følgende Paragraffer, som staa i Forbindelse hermed, ønsker jeg dog at gentage, at det er selvfølgelig ikke for at bevare Smugkroer eller sligt. Tværtimod, som jeg nævnede i Gaar, var det navnlig, fordi vi frygtede for, at Virkningerne af disse Ændringsforslag skulde blive andre og uheldigere, end man har